

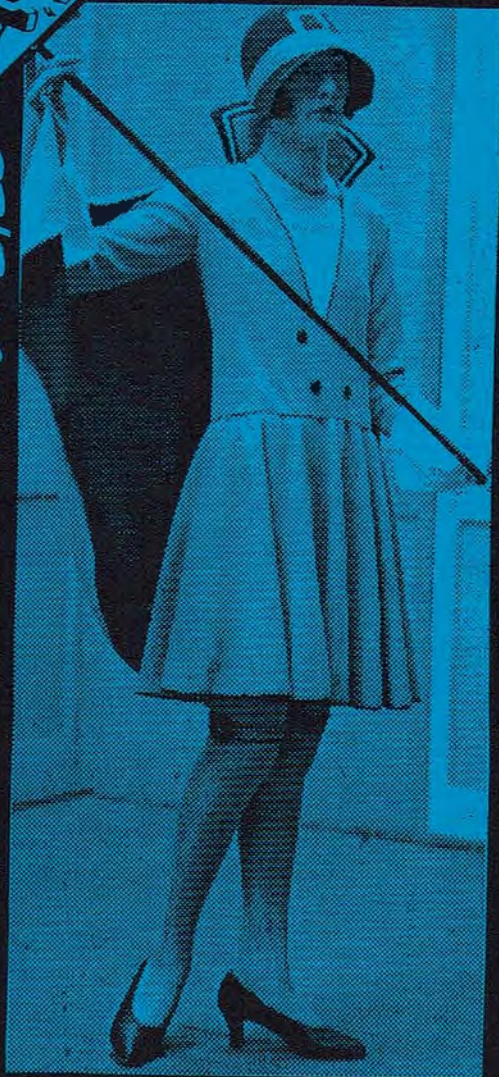
GEGEN
NAZIS

POTS

JUNI 1999 NO 26

QUEER ^{KOST 2,25}

FANZINE

P A T S R E D A C T I O N E E L

DE PATS IS EEN ONAFHANKELIJK FANZINE VOOR POTTEN, FLIKKERS EN ANDERE QUEERS. HET VERSCHIJNT NOG IN SEPTEMBER EN DECEMBER PRIJS PER NUMMER IS f 2,25 . WIL JE EEN ABO? MAAK DAN 4,50 GULDEN (OF MEER) OVER OP GIRO 737473 T.N.V. PATS IN UTRECHT EN JE KRIJGT DAN TOT EN MET DECEMBER 1999 DE PATS TOEGESTUURD. DE PATS IS OOK IN DE LOSSE VERKOOP VERKRIJGBAAR BIJ ONDER ANDERE:

SAVANNAH BAY - TELINGSTRAAT 13, UTRECHT

VROLIJK - PALEISSTRAAT 135, AMSTERDAM

HET FORT VAN SIAKO - JODENBREESTRAAT 24, AMSTERDAM

ACU - VOORSTRAAT 71, UTRECHT

SCHISM - VOORSTRAAT 71, UTRECHT

DE ROOIE RAT - OUDEGRACHT 65, UTRECHT

ROSA - (dl.) FOLKINGEDWARSSTRAAT 16 A (VredesInfoCentrum), GRONINGEN

(wo.) op de VISMARKT met kraam, GRONINGEN

ASSATA - 2e WALSTRAAT 21, NIJMEGEN

DE REL - HERTOOGSTRAAT 2, EINDHOVEN (1e zaterdag v.d. maand)

DE RODE HOND - BUITENOM 215 A, DEN HAAG

GALERIE SLAPHANGER - ROSENER MANZSTRAAT 67, ROTTERDAM

EURODUSNIE - BOERHAAVELAAN 345, LEIDEN

Verkoop in België

B.A.D. - Postbus 27, 9000 Gent 1

Via Patriek of Marleen (Antwerpen) 03-226.4802 en bij

TEGENSTROOM - PARKSTRAAT 14, LEUVEN (wo.do.vr. van 15-19 uur)

TABULA R@SA INFOSHOP, TOLHUISLAAN 60, GENT (wo. en za - 14-18 uur)

Een reactie, ingezonden stuk of wil je iets anders kwijt?

We zien het graag tegemoet! Stuur ze op naar:

PATS; Adelaarstraat 2 B, 3514 CD UTRECHT

OF PER E-MAIL:

patz@xs4all.nl

HAAT

Londen, vrijdagavond 30 april. In de drukbezochte gay-pub Admiral Duncan gelegen in de drukke uitgaanswijk Soho is het zoals gewoonlijk druk. Meer nog dan normaal daar het de eerste mooie lentedag is. Om 18.37 uur 's avonds stopt de tijd. Met een enorme explosie komt een spijkerbom tot ontploffing. Twee mensen vinden de dood en ruim zeventig mensen raken gewond, waarvan velen ernstig. Zo ernstig dat later ook een derde persoon om het leven komt. De paniek slaat toe. Zeker twintig ambulances moesten zich een weg banen door de drukke, smalle straten van Soho. Volgens een ooggetuige lagen de gewonden 'verspreid over straat met verschillende gradaties van verminking. Er was overal glas en heel veel verwarring. Gewonden liepen verdoemd rond.'

Een schok ging door Soho, Londen, Engeland en ver daarbuiten. De populaire Admiral Duncan pub staat in Old Compton Street, de bekendste homostraat van Londen. Het was meteen duidelijk. Dit was een verschrikkelijke en brutale directe aanval op homoseksuelen mannen en lesbische vrouwen. Het was de derde bomaanslag in Londen binnen 14 dagen. De vorige twee waren gericht tegen immigranten en werden opgeëist door de neonazistische groep Combat 18. Bij de eerste aanslag in Brixton raakten 39 mensen gewond, de tweede spijkerbom ontplofte in Bricklane, de drukste straat in een wijk met veel Bengalezen.

Combat 18 dreigde met nog meer aanslagen. De derde aanslag, die in Soho, werd opgeëist door de neonazistische groep de Witte Wolven. De meest homovriendelijke straat van Londen werd het toneel van een daad van homo-haat van de ergste soort. De zondag daarop puilden Soho echter weer uit van de homo's, lesbo's en andere queer's. Met een indrukwekkende en ontroerende wake betuigt men steun aan de slachtoffers. Onder de slogan "They can't kill us all" werd tegelijk ook in Amsterdam een wake gehouden. Bij het Homo-Monument verzamelden zich enkele honderden lesbo's, homo's en andere mensen.

Nog diezelfde dag wordt bekend gemaakt dat er een verdachte is opgepakt die verantwoordelijk zou zijn voor alle drie de aanslagen. De politie haastte zich om te verklaren dat hij als eenling had gehandeld. Hij zou geen lid zijn van een van de organisaties die de aanslagen op diverse minderheidsgroepen had opgeëist. Het zij zo, maar dat neemt niet weg dat de aanslagen wel door neonazi extremisten werden opgeëist! De dader mag dan eerder een gevaarlijke gek zijn dan een lid van een extreemrechtse organisatie, dat neemt niet weg dat homohaar en haat tegen zogenaamde buitenlanders leven bij grote groepen mensen in Groot Brittainne. De haat van de dader staat dan ook niet los van de onderbuikgevoelens jegens minderheidsgroepen als homo's en mensen van kleur. Gevoed door zo op het oog minder extreme groepen en organisaties als de conservatieve partij of de kerk. Maar ook door gewone burgers wiens xenofobie altijd weer een voedingsbodem vormt voor haat jegens minderheden. Homo-haat kent een lange en uiterst geweldzame historie die nog steeds geschiedenis schrijft.

Of het nu is de bomaanslag in Londen of de moord op Matthew Sheperd ("zie ook pats 24). Zelfs bij diens begrafenis stonden er enkele fervente homohaters (waaronder dominee Fred Phelps) te demonstrenen met borden met daarop teksten als: *God Hates Homo's*, *Matt in Hell* en *No Special Laws For Fags*. Daaromheen stonden homo-activisten die zich als engel hadden uitgedost (zie foto). Een groter contrast tussen en haat en liefde was bijna niet mogelijk.

Love knows no borders – maar *Hate* kent deze helaas ook niet. Ook in Nederland duikt homo-haat altijd waar op. Zoals in Waardenberg. Drie en een half jaar deden ze hun best, maar Kees van Wijk en Paul Nijssen hebben de strijd opgegeven. Het tweetal gaat elders proberen een pension voor HIV-geïnfecteerden op te zetten en verlaat deze christelijke gemeente. Oorzaak: Homohaar. De aanhoudende treiterijen van een groep jongeren deden de twee initiatiefnemers besluiten de strijd op te geven. "Toen we hier net kwamen wonen werden eieren en mandarijnen tegen het raam gegooid. Peanuts bij de dingen die gebeurden toen bekend werd dat we een pension wilden openen. Vernielingen, stenen door de ruiten, bedreigingen en fysiak geweld." Opgehitst en gesteund door de kerkgemeenschap en enkele dorpsbewoners wisten de jongeren het homopaar weg te pesten...

In de Gay buurten van Londen (Old Compton Street), New York (Christopherstreet) of Amsterdam (Reguliersdwarsstraat) lijkt de wereld genezen van homohaar. En ook de homo's en lesbo's geloven dat maar al te graag. Wie wil er nu leven met altijd de bedreiging van terreur in het vooruitzicht?

De aanslag in Londen heeft helaas wederom bewezen dat je ook daar niet veilig bent. Als je in Nederland potten- of flikkerstrijd aanhaalt kijkt men je aan of je een fossiel bent uit de jaren zeventig. Alsof het homohuwelijk het bewijs zou zijn van 'totale' acceptatie door de maatschappij. Dream on.

De zelfgenoegzaamheid van de Nederlandse tolerantie komt me de strot uit. Ondertussen worden illegalen zonder pardon het land uit geschopt, hongerstaking of niet, weigert het Nederlands Dagblad een advertentie van Libertel vanwege een foto waarop twee mannen zijn afgebeeld die *misschien* wel eens een homopaar konden vormen, en gaat Nederland over tot de orde van de dag wat deze dagen inhoudt het bombarderen van Servië. Dusan Maljkovic, student, journalist en actievoerder voor homorechten in Belgrado meldt dat de Servische media homoseksuelen tot mikpunt hebben gemaakt. "Ze beschuldigen de politieke leiders in het westen ervan homoseksueel of lesbisch te zijn en presenteren dat als seksuele perversie en geestelijk disfunctioneren. Al onze inspanningen om de Servische opinie te veranderen zij nu verwoest". De Servische regering gebruikt de zogenaamde 'homokaarten' om politiek tegenstanders te bezoedelen zo zegt hij. Hij denkt dat de situatie voor homoseksuele Serviërs als gevolg van de oorlog meer risico loopt dan ooit. Als er al iets pervers is in de negatieve betekenis van het woord is het wel deze oorlog. Zowel die van Milosovic als die van de NATO. Zijn ze nou helemaal gek geworden? En als de bommenlegger in Londen een gevaarlijke gek is, wat zijn zij dan?

Oscar.

PAULS
QUEER FANZINE

ALS TERREUR HEEL DICHTBIJ KOMT

Patrick Bremmers was in London tijdens de bomeanslag in Soho. Hieronder kun je zijn relaas lezen. (bron Gay Krant)

Toen ik donderdagnmiddag via een vriend-van-een-vriend vrijkaartjes had weten te bemachtigen voor de matinee van de Abba-musical Mamma Mia! en mijn kennis niet meteen een plaats wist om af te spreken, opperde ik het idee om de Admiral Duncan aan te doen. Deze pub ligt letterlijk anderhalve blok van het Prince Edward Theatre in Old Compton Street, en zou een van ons twee te vroeg of te laat zijn, dan konden we de tijd doden door even snel een drankje te nuttigen. Tevens zou dat een prima gelegenheid zijn om even de koppen te snellen van de diezelfde middag net van de pers gerolde edities van The Pink Paper en Boyz en te zien 'what new(s)' was. D. bleek bij aankomst inderdaad verlaet van zijn afspraak in Gatwick Airport en snel bestelde ik een 'fizzy' water terwijl ik met mijn andere oog de kranten zocht.

Halfstaand tegen een tafeltje las ik de opening van The Pink Paper: *Goys On Fascist Bomb Alert*. De inhoud: Het ministerie van Binnenlandse zaken, de politie en de homospecialzaken maken iedereen er op attent bedacht te zijn op aanslagen, nadat er de afgelopen twee weken twee spijkerbommen zijn afgestaan in Brixton en de City, met als doel zwarten en Bangladeshi's te doden. Hoewel er geen bewijzen zijn dat de extremisten zich specifiek richten op de homogemeenschap, dient men alert te zijn.

Rillingen

D. was inmiddels de zaak binnengelopen en onder luid 'camp' gegrap van het personeel liepen we hoofdschuddend en lachend de zaak uit. Die bar was 'Not our cup of tea', besloten we en in het vrolijke ABBA-gedoe van Mamma Mia! vergat we de situatie. Daags erna om tien over zeven 's avonds gaat drie keer achter elkaar de gsm. Terwijl ik aan de andere lijn zit, besluit ik toch na verloop van tijd het dringende mobiele ongemak te beantwoorden. Mijn beste vriend in paniek drie keer op de voice-mail: 'Er is een bom afgestaan in Old Compton Street. Geef me in Godnaam een teken, dat alles in orde is.'

Shit, de klookzakken. Dit kan niet waar zijn. De rillingen lopen over mijn rug. Terwijl ik snel zijn nummer draai om hem gerust te stellen, schiet het door mijn hoofd: 'Gisteren zat ik er nog, in diezelfde 'lucky' pub. Diezelfde mensen waar ik op af zat te geven zijn zojuist aan flarden geschoten. Geschokt bel ik gauw mijn ouders in Holland bellen om ze gerust te stellen. En Keith, denk ik. En Paul, Martin, Gary, Aaron, Simon, Bobby, shit... Waar zit iedereen? Godverdomme. Ineens dringt de ernst van de situatie door. Het is vrijdagavond en iedereen is normaal gesproken uit. Daar zou goed iemand van mijn vrienden tussen kunnen zitten. Al is het maar in het voorbijgaan...

De meesten krijg ik snel te pakken. Maar Paul bijvoorbeeld pas na twee uur spanning. Gary komt direct na de fitness langs en samen kijken we naar het Nine O'Clock News van de BBC. Zwijgend en verbijsterd laten we de beelden van bloed, rook en ellende op ons inwerken. Dát had een van ons kunnen zijn... En wie kennen we die daar tussenzit?

De hele avond volgen we gelaten het nieuws. De telefoon gaat over en weer. Bezorgde vrienden en kennissen. Daags erna is 'onze straat' voor een groot deel afgezet door een blauw zeil. Politie overal. Groepjes mensen drommen samen om het drama van dichtbij te aanschouwen. Het is net een oorlogsgebied. Over en weer worden er bossen bloemen afgegeven. Net als toen Prinses Diana was gestorven. Onze favoriete bars en winkels zijn gesloten. Rupert Street is omgeven door een blauw-witte politie-lijn, ten teken dat er iets heel ernstigs is gebeurd. De deur blijft dicht. Alleen de achterkant van The Village is geopend. In het zwembad vraagt een jongen die ik vaag ken of ik iemand kan die gewond is geraakt. In Bar Acuda is het inmiddels alweer net zo druk als anders. Ook Kudos puilt weer uit. Maar één ding is veranderd. Er wordt niet zoveel gelachen en gejoeld. En overal staan mensen aan de deur.

Stapels explosieven

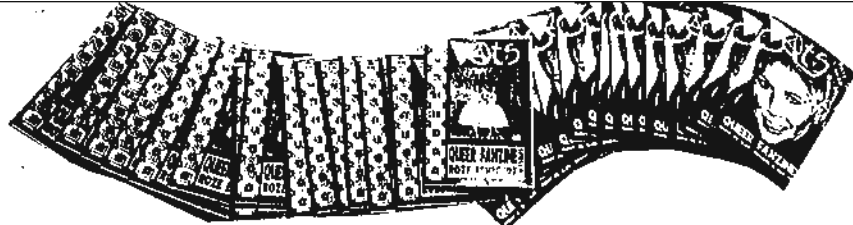
"Ik werd gisteren van top tot teen gefouilleerd door een hele leuke jongen", vertelt Gary triomfantelijk over de drukbezochte gaydiscotheek de White Swan in East London. In de Heaven is er die avond een entree. Maar het is stukken minder druk. Iedereen is bezorgd. Zondagmiddag puilt Soho Square uit met mensen die in een bijzondere en ontroerende wake hun steun willen betuigen voor de slachtoffers. Prominente Britten zeggen hun steun toe. Verderop in de stad rijdt de politie. Inmiddels over en weer. Sirenes van brandweer- en politiewagens klinken om de haverklap. Dan komt het verlossende woord: In Farnborough in Hampshire is een 22-jarige jongen gearresteerd. Bij hem op zolder liggen stapels explosieven. Is hij inderdaad de dader? En werkte hij alleen, zoals de po-

litie in eerste instantie beweert. Terwijl het onderzoek begint, pakken de Londense homo's en lesbiennes draad weer op. Maar niet alsof er niets gebeurd is. Tientallen van ons zijn voor de rest van hun leven verminkt. Vijf van hen verkeren op het moment van schrijven nog steeds in een kritische toestand. De ironie wil dat een zwangere bruid en 'haar' getuige zijn gestorven. Van de derde dode weten we de identiteit nog niet. De prijs die ze hebben moeten betalen voor pure haat is hoog. Maandagmiddag wordt de verdachte voorgeleid. Het kwaad is uitgeroemd. Of niet? Hoeveel zekerheid hebben we dat groepjes extremisten niet zijn aangespoord door de uitgebreide media-aandacht die deze aanslagen krijgen? En waarom eisten de Witte Wolven en andere racistische organisaties als Combat 18 de aanslag op? Waar zitten die mensen en wat hebben ze nog in petto? En wat kunnen 'we' doen om dit kwaad volledig uit te roeien?

● Patrick Bremmers

OMOH
ANT;
FACHO

SHORTS.....

LEVENSWIJZE

Bern. De Zwitsers hebben ingestemd met een nieuwe wet die vooroordelen op grond van seksuele oriëntatie verbiedt. Dit doen zij met het woord 'levenswijze'. De wet verbiedt vooroordelen op grond van ras, geslacht, leeftijd, taal, sociale klasse, levenswijze, religie, ideologische of politieke overtuiging en handicap. Zwitserse homoseksuelen en lesbiennes lobbyden ook om seksuele oriëntatie in het artikel op te nemen maar moesten genoegen nemen met levenswijze. Ze kregen de uitleg dat homo's en lesbiennes hieronder vallen. Lekker vaag.

PROTEST

Jeruzalem. Honderden progressieve joden en studenten protesteerden tegen de uitreiking van de Israël Prize aan professor Abraham Steinberg vanwege zijn homofobie en racisme. De demonstratie stond een straat verwijderd van het Jeruzalem theater waar de prijs werd uitgereikt. Steinberg, onder meer hoofd van de medisch-ethische afdeling van de universiteit, kreeg de prijs vanwege zijn schrijven over halafische onderwerpen, specifiek de zesdelige Encyclopedie van medisch Halach. In deze encyclopedie omschrijft Steinberg homoseksualiteit als crimineel en categoriseert deze bij prostitutie. Het gebruik van condooms zou typisch homogedrag zijn en hij geeft in zijn encyclopedie het advies gedwongen Hiv-onderzoek te doen onder homoseksuelen.

HIV TEST

Amsterdam. Kortgeleden hebben het Aids fonds en de Hiv vereniging het rapport Hiv test en behandeling uitgebracht. Daarın staat de stappen beschreven waaraan een verantwoorde testpraktijk zou moeten voldoen. Het plan is aan te vragen bij het Aids-fonds maar is ook down te loaden op: <http://home.wxs.nl-kerkh126>.

TERREUR

Buenos Aires. De vrouwen van La Faluna, een centrum voor feministen en lesbiennes in Buenos Aires wordt geterroriseerd door politie en burgers. Na klachten over 'orgies', 'naakte feesten' en 'geluidsoverlast' traptén buurtbewoners de deur in en sloegen een van de aanwezige vrouwen. Ook drong een groep mannen binnen met de woorden 'verdomde tortilleras (landelijk scheldwoord voor lesbiennes) we verkrechten jullie allemaal waarbij ze de aanwezige vrouwen aanranden. De politie heeft daarop het centrum ontruimd in plaats van op zoek te gaan naar de daders.

VERHUISD

Amsterdam. Het Homodok is verhuisd. Het Dok gaat samen met het lesbisch archief voor tenminste 1 en maximaal 2 jaar naar Nieuwpoortkade 2a in Amsterdam. Dit omdat men niet langer meer gebruik kan maken van de ruimte van de universiteit van Amsterdam aan de Oude Zijdse Achterburgwal. Dit betekent echter niet dat het Homodok nu uit de problemen is. De toekomst is nog steeds niet veilig gesteld. (zie verder in deze pats het verhuisbericht van het Homodok).

POLITIE GEWELD

New York. Naar aanleiding van het politiegeweld tijdens een homodemonstratie in oktober vorig jaar is Amnesty gestart met een briefvenactie ter ondersteuning van een onafhankelijk onderzoek naar dit geweld. De demonstratie vond plaats op 12 oktober vorig jaar om te rouwen over de dood van Matthew Sheppard. Daarmee wilden zij ook de aandacht vestigen op de homofobische hate-crimes in New York zelf. Toen de demonstratie steeds groter werd (zo'n 5000) probeerde de politie de demonstratie om te leiden waarna er een handgemeen uitbrak tussen de politie en de deelnemers. De politie beweerde later dat de demonstratie het verkeer in gevaar brachten omdat zij van de stoep op de grote weg gingen lopen. Vind je het gek als je met 5000 bent dat de stoep te smal wordt? De politie ging over tot arrestatie van met name de organisatie van de demonstratie waarna er chaos uitbrak. De politie trad daarbij zeer hardhandig op. Demonstranten werden met geweld geboeid, fysiek mishandeld en 'homofobisch' uitgescholden. Paarden en politie op motoren reden op hen in, handboeien werden zo strak omgedaan dat de handen gevoelloos werden. Hiv positieve demonstranten werd de noodzakelijk medicatie geweigerd. Urenlang geen voedsel, water of gebruik making van het toilet. Tenminste 4 vrouwen werden gevisiteerd. Alle protest van de arrestanten werd beschouwd als verzet tegen de politie. Zoals gezegd de demonstratie was er een om de dood van Matthew Sheppard te herdenken en te protesteren tegen homo-haat. De politie van New York onder leiding en verantwoording van burgemeester Rudolf W Giuliani droeg zijn steentje bij. Je zou er bijna cynisch van worden.

Info over de schrijfactie bij Amnesty ("zie pats 25")

LEVENSLANG

Wyoming. De 21-jerige Russel Henderson is dinsdag 6 april jl. door de rechtbank van Laramie, Wyoming, tot tweemaal levenslang veroordeeld wegens de moord op de homoseksuele student Matthew Shepard. Hij bekende medeplichtig te zijn aan de moord maar beweert dat Aaron Mc Kinnley de fatale slegens heeft toegediend. Tegen hem wordt de doodstraf geëist.

NIET STRAFBAAR

Chili. In Chili, waar seksuele relaties tussen volwassenen van hetzelfde geslacht tot voor kort bestraft konden worden met tot 5 jaar gevangenisstraf, is homoseksualiteit niet langer strafbaar. De leeftijdsgrens voor homoseksuele contacten ligt onder de nieuwe wetgeving wel nog hoger (18 jaar) dan die voor heteroseksuele seks (16 jaar). Nicaragua en Puerto Rico zijn nu de laatste twee landen in Zuid-Amerika waar homoseksuele handelingen strafbaar zijn.

OpDONDERdag

Vanaf April organiseert jongerencentrum de TAGRIJN in Hilversum samen met het COC iedere donderdag GOOD. GOOD is er speciaal voor jongeren en naast verschillende activiteiten is er ook een info-hoek met homo- en lesbo bladen. Dus elke donderdag van 20.00 tot 1.00, Tagrijncafé, Koninginnenweg 14, 1211 AS Hilversum. Nadere informatie 035-6215841.

Queer Politics

Naar aanleiding van een tekst van Michael Foucault (*Homo/lesbische identiteitstheorie*) en van Judith Butler (*queertheorie*)

Dit stuk geschreven door Paul (Paula Polyester) is verschenen in de Tunte Tinte, een Duitstalig blad voor links radicale flikkers. Vandaar dat hij het niet in het Nederlands maar Duits schreef. De PATS heeft het hieruit overgenomen. Laat je niet door het Duits weerhouden het stuk te lezen. Tenslotte ligt Duits en Nederlands dicht bij elkaar als menigeen misschien zou willen.

Identity-Based Gay & Lesbian Criticism (late 70s - late 80s)

This criticism assumes that representations are a function of sexual identities. It assumes that these identities preexist and define representations.

The critic reads texts for evidence of latent, potential, or hidden (closeted) identities, and brings them into fruition in ways the author didn't realize or was afraid to name. In effect, the critic completes a coming out narrative that the text begins.

The coming out narrative thus becomes a kind of master paradigm for criticism. Its view of sex and identity is teleological. A potentially homosexual character's development depends on how completely they realize a gay or lesbian identity. Sexuality is viewed as a capacity for pleasure that is consolidated into an identity when a character realizes their "object choice" and enters into genital relations with a person of the same sex, or at least recognizes that they desire to do so.

Another way to put this is to say that the critic's task is to define who characters are.

This model tends toward identity-based politics. Bisexuality, for example, might be viewed as merely a signpost on the road to a more "complete" gay identity, or a cop-out—a refusal of self-knowledge and political commitment.

Queer Theory (late 80s - present)

Queer Theory assumes that sexual identities are a function of representations. It assumes that representations preexist and define, as well as complicate and disrupt, sexual identities.

Queer theorists read texts with a great degree of specificity, attending to what characters take pleasure in, how this is tied to historically specific circumstances, and the representational dynamics and dilemmas in which characters find themselves enmeshed.

While queer theorists are actively interested in same-sex dynamics, these dynamics are not evaluated against contemporary gay and lesbian identities by using the yardstick of the coming out narrative. In other words, queer theorists avoid a teleological view of sexuality and identity, and avoid characterizing any identity as lacking or incomplete. In fact, characters may prove interesting precisely because they parody or disrupt received identities, or reveal the contingencies of any identity.

Queer Theory takes seriously Freud's contention that pleasure bears no necessary or inevitable relation to a genital sexuality anchored by one's "object choice." Characters' pleasure may be most energized by things independent of gender-fetishes, eating, brains, exercise, autoeroticism, submission, engaging and resisting temptation, etc. Dynamics traditionally labeled as "perversions" are explored without pathologizing them.

In other words, queer theorists attend carefully to what characters want and do.

This model tends toward coalition politics. It is skeptical of viewing some identities as authentic and others (say, leathermen, bisexuals, or butch lesbians) as lacking, inauthentic, deviant, or compromised.

Die diversen Diskurse über Linguistik, Literatur- und Medienkritik und soziale Bewegungs-Theorie sind für mich hochinteressant, aber sicher nicht für jeden. Aus der ganzen Debatte folgen mehr oder weniger praktische Konsequenzen für meine politische und soziale Praxis, die ich als Thesen präsentieren möchte:

(Schwule) Identitäten-Politik ist politisch sinnlos geworden.

Eine schwule Identität hat mehrere Nachteile:

= Ebenso wie die dominante heterosexuelle Identität, geht sie letztendlich von einer biologischen Determinierung aus und verliert damit jedes revolutionäre Potential. Sie kann höchstens auf sexuellen Reformismus hinauslaufen. Das reicht für mich nicht.

= Natürlich gab und gibt es auch viele herausragende geschichtliche und anthropologische Studien, die gerade Homosexualität als relativ neues soziales Konstrukt aufgedeckt haben. Diese Erkenntnis wurde aber später reduziert auf das Argument, warum Schwule und Lesben nicht diskriminiert oder als krank angesehen werden sollten. Ihre weiterreichende Bedeutung für Menschenbild und Gesellschaftsbildung wurde vernachlässigt.

= Die heutige schwule Identität ist hegemonial ausschliessend. Rassismen und Klassenunterschiede werden vertuscht; andere sexuelle Identitäten können mangels Masse und Kaufkraft höchstens als Trittbrettfahrer in Erscheinung treten: wohlwollend verlieren die Schwulen noch

einige politisch korrekte Sätze über Transsexuelle, Hermaphroditen usw. Die Analogie dieses Verhaltens "aufgeklärter, progressiver" Weißer zum patriarchalen Umgang mit MigrantInnen ist peinlich.

Hieraus folgt eine **Aufkündigung der schwulen Solidarität.**

Innerhalb Westeuropas ist die Entwicklung zu einer moderneren Form des Kapitalismus in vollen Gang, und wie wir alle wissen, kann sie hervorragend mit schwulen Konsumenten umgehen. Es gibt wirklich keinen Grund mehr, irgendeine Form der Solidarität mit rechten Zeitgenossen zu empfinden, nur weil auch sie mit Männern Sex haben. Die Armee, die Kirchen und die Ehe sind reaktionäre Institutionen, die ich als Linker ablehne und bekämpfe. Ich unterstütze deswegen auch keine gleichberechtigte Teilnahme von Schwulen an Unterdrückung.

Das heisst nicht, daß wir nicht manchmal Koalitionen mit anderen Schwulen schließen müssen und können, um die rabiaten und mörderischen Exzesse von Heterosexismus und Patriarchat zu bekämpfen. Aber ich werde keinen Finger krumm machen, damit Schwule heiraten, in die Kirche eintreten oder sonst einen Unfug treiben können.

International(istisch) gesehen ist es für mich verlockend, schneller und sensibler als andere auf die Unterdrückung von Menschen zu reagieren, die sich als schwul begreifen. Die kulturelle Nähe und oft das Wiedererkennen

selbsterlebter Unterdrückung mache dies auch verständlich. Politisch soll ten wir uns aber ab und zu fragen, warum wir uns emotionaler für verfolgte Tanten in Brasilien einsetzen als für die landlosen BäuerInnen. Damit meine ich nicht, daß ich diese Emotionalität abweise, sicher nicht. Auch weiß ich, dass (leider) niemand ganz allein gegen all das Unrecht auf dieser Erde auf einmal angehen kann. Trotzdem kann es nie schaden, die eigenen Motivationen zu untersuchen.

Queering my politics...

Für mich bietet Queer Politics eine ganze Menge Ansätze:

= Die radikale Ablehnung feststehender Identitäten (nicht nur der schwulen, sondern aller!) bietet theoretisch einen weit größeren Spielraum für revolutionäre Ideen. Identität ist kein Ursache für mein Verhalten, aber umgekehrt das Erscheinungsbild und die Folge vieler meiner bewußten und unbewußten Verhaltensformen. Dies impliziert die Veränderbarkeit sozialer Verhältnisse und damit die Möglichkeit zu ihrer vollständigen Erneuerung.

= Hinterfragt werden hier sogar so augenscheinlich "natürliche" Begriffe wie Mann und Frau. Diese monolithischen Kategorien werden auseinandergenommen, und die viel kompliziertere Betrachtungsweise trägt sozialen Einflüssen, Rassismen, Klassenunterschieden und kultureller Diversität Rechnung.

= Dabei bietet Queer nicht nur ein Theoriegebilde, sondern schlägt auch konkrete Handlungen vor: z.B. die "Gender Troubles" von Judith Butler. Gezieltes und kreatives Rumstochern in diversen in den Hirnen festverdrahteten Begriffen über Geschlecht, Gender und soziale Rolle kann jetzt sofort und Zuhilfenahme der grossen utopischen Entwürfe praktiziert werden.

= Die grösste Gefahr dabei ist, aus Queer wieder eine neue Identität zu machen. Einige VordenkerInnen der Queer-Bewegung haben deswegen Queer jetzt schon wieder abgelehnt, weil es ihrer Meinung nach durch die Identifizierung mit einer Subkultur schon seine Sprengkraft verloren hat. Andere versuchen, diese Konsequenz zu vermeiden, indem sie Queer als Verbum begreifen: Etwas verqueeren soll heissen, sich aktiv auf das Subversive und Provozierende einzulassen, und dabei das Feld der Auseinandersetzung zu wechseln, sobald wir davon bedroht sind, nur ein weiterer exotischer, aber klassifizierbarer Stern am (Medien-) Firmament zu werden.

... aber nicht ganz.

Es gibt für mich seriöse Bedenken gegenüber Queer Politics. Diese beruhen auf dem Spannungsfeld zwischen den "desire theories" (Queer, Dekonstruktivismus, Kritische Theorie usw.) und den klassischen "need theories" (Marxismus, Materialismus, Feminismus der 70er, Gay Liberation usw.).

Dabei ergibt sich ein Paradox: obwohl die "desire theories" viel mehr Platz lassen für diverse Unterdrückungsmechanismen und teilweise aus der Kritik z.B. schwarzer Feministinnen an der Diversität von Realitäten und Unterdrückungen entstanden sind, verlieren sie manchmal die gesamtgesellschaftlichen Dimensionen von Klassenunterschieden, Rassismen und Patriarchat aus dem Auge.

Anders gesagt: obwohl diese Theorien viele Möglichkeiten des individuellen progressiven Eingreifens in die herrschenden Verhältnisse bieten, wird dabei der massive, institutionalisierte und gesellschaftsbildende Charakter

genau dieser Verhältnisse ausser acht gelassen. Nicht alles ist schließlich über Representation und Linguistik veränderbar. Kapitalismus, Rassismen und

Patriarchat setzen sich nicht nur in den Köpfen durch, sondern haben auch imponierende, sehr real existierenden Repressions- und Gewaltapparate. Dagegen kann meiner Meinung nach nur kollektiv gekämpft werden.

Dieses Spannungsfeld zwischen beiden Theorie-Hauptrichtungen ist für mich im Moment nicht aufhebbar. Ich nehme deswegen eine pragmatische Haltung ein, die sich weder vollständig auf die eine noch auf die andere Seite schlägt. Sicherlich eine zu bequeme Haltung.

Ihr merkt schon, Raum und Bedarf für Diskussion genug.....

LAATSTE PATS

Na deze PATS volgen er nog twee nummers. Nummer 27 in september en nummer 28 in december. Voor het september nummer doen we een oproep aan onze lezers/sters en abo's om een bijdrage te leveren aan deze laatste 'normale' PATS uitgave. Schroom dus vooral niet iets op te sturen naar ons post of e-mail adres (zie eerste pagina). De allerlaatste PATS, die van december, wordt een speciaal afscheidsnummer. Maar natuurlijk houden we er niet zo maar mee op. Noteer maar alvast in je agenda de volgende datum: zaterdag 4 december PATS QUEER PARTY in het ACU in Utrecht. Meer info volgt.

Bovenstaande cartoon is uit de bundel Katapult van Ka, wel bekend bij onze Pats abonnees. Katapult is een bundel vol vrolijk cynisme, politieke cartoons van Ka. Maar wie is Ka? Ka is het pseudoniem van Karin van Haasteren (1963) Zij tekent vooral voor linkse bladen en actiegroepen. Veel van haar cartoons verschenen eerder in bladen als *Alert!*, *Buiten de Orde*, *Fahrenheit 451*, *Lilith*, *Ravage* en *Pats*. Een aantal van haar cartoons zijn nu gebundeld en uitgebracht in de Gebladerte reeks, onder nr.16. Katapult is te bestellen bij Stichting Gebladerte, Koppenhinksteeg 2, 2312 HX Leiden. Tel 071-5127619, fax 071-5134907. Voor reacties en informatie: Ka, Postbus 61523, 2506 AM Den Haag.

ONTHULLING GEDENKSTEEN

Op dinsdag 15 juni om half acht s'avonds wordt op het Domplein in Utrecht een gedenksteen onthuld die *'de achttiende eeuw sodomietenvervolging memoreerd en gelijktijdig de vrijheid van homoseksualiteit van vandaag benoemt'* (bron: Midzomernacht-festival).

UTRECHTENAAR

Al in de achttiende eeuw werd de term *Utrechtenaar* gebruikt voor mannen die de **'onsprekelijke sonde'** (anale seks) begingen met andere mannen. Vanaf de Vrede van Utrecht in 1713 werd dat te boek gesteld. Zacharias Wilsma bekende in 1730 dat er een netwerk van gelijkgeslachtelijke geliefden in het hele land bestond. Er volgde in dat jaar een golf van veroordeling door het land. Vrouwen die met vrouwen vreeën, werden in die tijd niet vervolgd. Pas in 1792 zijn gevallen gedocumenteerd van *'tribades'* die werden veroordeeld voor *'liefkozerijen en vuiligheden'*, zoals dat toen heette. Uiteindelijk werden er in de achttiende eeuw ruim 600 mensen vervolgd voor gelijkgeslachtelijke activiteiten. In Utrecht werden Barend Blomsaet en zeventien andere mannen na bekentenis als straf gewurgd. De resten van het middenschip van de Domkerk, die vele jaren na de ineenstorting op het Domplein lagen, waren een belangrijke ontmoetingsplaats voor hen. In de jaren dertig van deze eeuw verbodde de toenmalige baas van het Utrechts Nieuwsblad zijn redacteurs om het woord *Utrechtenaar* nog langer te gebruiken. Utrechter moest voortaan de aanduiding voor een inwoner uit Utrecht zijn en niet *Utrechtenaar*.

De associatie met homoseksualiteit

moest worden weggenomen. Om aan deze periode van vervolging en onderdrukking extra aandacht te schenken heeft de gemeente Utrecht opdracht gegeven om een gedenksteen te plaatsen op het Domplein.

GOED VERKEERD

Tussen 1730 en 1999 ligt een lange en bewogen geschiedenis van de sodomietenvervolging. Op de tentoonstelling *Goed Verkeerd* wordt dit in woord en beeld gebracht. Aandachtspunten zijn onder andere: afschaffing van het verbod op sodomie in 1811; de discriminerende strafbaarstelling van homoseksuele contacten met jongeren tussen 1911 en 1971 en tenslotte de Wet gelijke Behandeling. Verder ook aandacht voor de emancipatie beweging, kunst en literatuur en het flikkeren pottenleven van alledag. De tentoonstelling *'Goed Verkeerd'* wordt geopend na de onthulling van de gedenksteen in het pand van de Utrechtse afdeling van het COC op de Oudegracht 221.

June 18th 1999

International day of
action aimed at the
heart of the global
economy

The financial &
banking districts.

**THE END OF
THEIR
WORLD
IS NIGH**

"The collapse of the global marketplace would
be a traumatic event with unimaginable conse-
quences. Yet I find it easier to

IMAGINE

than the continuation of the present regime."

George Soros, speculator and high priest of the markets

What?

Why?

Demonstrations

protests
actions
pickets
stunts
shut-downs
sabotage
leafletting
blockades
games
hacktivism
parties
& more

In recognition that the
global capitalist
system is at the root of
our social & ecological
troubles.

When?

18/6/99

To coincide with
the annual meet-
ing of
the G8 leaders.

Simultaneously transforming
the city of London and other
financial centres across the
world.

Who?

A growing alliance of social and
environmental movements.

IMAGINE

financial districts across the world filled
not with profit and
plunder but with the sounds and rhythms
of party and pleasure

IMAGINE

a world where people have control of their
own lives

and communities.

IMAGINE

a society based on mutual aid,
sharing and the

respect of nature.

IMAGINE

taking your desires

for reality

IMAGINE

Corporate Watch: 01865 791391
mail@corporatewatch.f-way.co.uk

GEN: Information for action against genetic
engineering: 0181 374 9516
genetics@gn.apc.org

London Animal Action: 0171 278 3068
laa@londonaa.demon.co.uk

McLibel/London Greenpeace: 0171 713 1269
mclibel@globalnet.co.uk

Mexico Support Group: 0181 679 6930

Partizans: partizans@mole.gn.apc.org

Reclaim The Streets: 0171 281 4621
rts@gn.apc.org

Another People's Global Action: www.apga.org

**We are more possible
than they can powerfully**

IMAGINE

Shouted from the top of a crane during an occupation of a build-
ing site, the M11 Road campaign, London, 1994

The resistance will be as transnational as capital

On the eve of the 21st century the list of woes facing us seems greater than ever - economic meltdown, the millennium bug, environmental crisis, war, famine, poverty - all unconnected, we are told by the experts - to be solved only by more 'growth' and 'free' trade. The global market economy however, which had come to be seen as unquestionable dogma, is crumbling. As usual talk of reform is in the air but a system based on the 'survival of the fittest' and 'growth' can only continue to cause human misery while destroying the ecology of the planet. A new world is possible. A global movement of resistance is rising - people are reclaiming control of their lives. Across the world, social and ecological movements are coming together, talking, taking direct action and enacting radical alternatives to 'globalisation'. In May 1998 their voices were raised during meetings of the G7 world leaders and the World Trade Organisation, when many local actions and demonstrations took place - abundantly organised, yet globally co-ordinated. These ranged from 50,000 endless protests on the streets of Brazil to 10 simultaneous street parties across the globe, to 100,000 people in the streets of Hyderabad in India.

Next year the G8 will meet in Berlin, Germany between June 18th-20th. Groups are already organising for actions to happen simultaneously on Friday June 18th in the financial districts, markets and institutions around the world. 'The City' of London is one of the key hubs of the global economy and this will be the main target of UK actions on June 18th.

We will only realise our collective visions by taking action together, so June 18th will only work if a whole range of different movements and groups get involved; environmental, workers', women's, unwaged/unemployed, students, trade unionists, peace, pensioners, gay, anti-deportation...the longer the list, the more effective the action.

Involve yourself Dream

Dream up amazing actions

Organise local planning meetings or come to the monthly London meeting.

Choose Spread

Choose your favourite Transnational Company, Bank or Investment Fund, find out as much as possible about them - location of HQ etc. and prepare fun and games.

Spread the word - print leaflets - talk to people - network.
Join the email discussion at J18discussion@gn.apc.org

Take

Take a day off work or go sick on 18/6/99

ANYTHING THAT MOVES

CHAPTER SIX

BY

Roberta Gregory

Hey... we're here to make people QUESTION their assumptions about sexuality! PLUS, it shows that we have a sense of HUMOR about this whole situation! If anyone's OFFENDED, they... DESERVE to be!

That "BI-PRIDE" girl looks REAL GUTSY!... Maybe... NEXT YEAR, I'll march with that group..

lookit that SMUG BITCH showing off her "Guy"... bet her Mom's so PROUD of her now that she's all "straightened" out... and that creepy guy showing us dykes how he's.. "GOTTEN" one of us! Well, he can fuckin' HAVE her! "Lesbian my ASS!"

This is... DISGUSTING! All these... "homos" and "dykes" and now, "Bi's" and... and "Trans-whatevers".. and what-have-you... They're ALL a bunch of SICK PERVERTS and we have to stop 'em ALL before it's TOO LATE!!

H
O
M
O
D
O
K

- Homo/Lesbisch Archief, Dokumentatie & Informatie Centrum •
- Gay/Lesbian Archives, Documentation & Information Center •

Verhuisbericht • Change of Address

Van • From

Naar • To

HOMODOK

• HOMODOK

O.Z. Achterburgwal 185

→ • Nieuwpoortkade 2a

1012 DK Amsterdam

→ • 1055 RX Amsterdam

The Netherlands

• The Netherlands

tel +31 (0)20.525.2601

→ • +31 (0)20.6060.712

fax +31 (0)20.525.3010

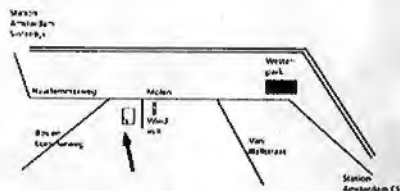
→ • +31 (0)20.6060.713

info@homodok.nl

• info@homodok.nl

www.homodok.nl

• www.homodok.nl

• Bus: 18 & 21

• Tram: 10 & 12

• Gesloten vanaf 10 mei 1999

• Closed as of May 10, 1999

• Open vanaf 14 juni 1999

• Open again as of June 14, 1999

• Postadres vanaf 14 mei 1999

• Postal Address as of May 14, 1999

TAINTED LOVE
(Edward C. Cobb)

Sometimes I feel I've got to run away
I've got to get away
From the pain you drive into the heart of me
The love we share
Seems to go nowhere
And I've lost my light for I toss
And turn I can't sleep at night

Once I ran to you
Now I'll run from you
This tainted love you've given
I give you all a boy could give you
Take my tears and that's not living
Oh tainted love tainted love

Now I know I've got to run away
I've got to get away
You don't really want it any more from me
To make things right
You need someone to hold you tight
And you'll think love is to pray
But I'm sorry I don't pray that way

Once I ran to you
Now I'll run from you
This tainted love you've given
I give you all a boy could give you
Take my tears and that's not living
Oh tainted love tainted love

Tainted love don't touch me please
I can not stand the way you tease
I love you though you hurt me
So now I'm gonna pack my things and go
Tainted love tainted love...
Touch me baby tainted love tainted love.

TAINTED LOVE FOR EVER

Het was ergens in 1981. Ik woonde nog thuis, in Heerlen - Limburg, en wist nog niets van het homo- laat staan queer leven. Wat ik wel wist was dat ik me zeer aangetrokken voelde tot jongens. Ik had toen ook al enige seksuele ervaringen achter de rug met jongens. Nou was Heerlen bepaald geen goede voedingsbodem voor een jonge homo en ik voelde me dan ook erg alleen en depri. Ik zat behoorlijk vast daar in het Zuiden. Ik wist niet goed wie of wat ik was, maar 'anders als de anderen', ja dat was ik zeker.

Het was 19.00 uur en zoals iedere week zat ik voor de buis gekluisterd. 'Avro's TOP POP YEEH! met Ad Visser'. En zomaar uit het niets verscheen daar Soft Cell met Tainted Love. Ik identificeerde me gelijk met het nummer, de clip en de zanger Marc Almond. Alsof ik mezelf zag. Ik was verkocht en werd meteen 'fan'. Ik kocht de volgende dag Soft Cell's Non-Stop Erotic Cabaret en draaide de plaat grijs. Hoewel het nu, jaren later, nogal simpel over komt, voor mij was het een heel belangrijk moment. (Net zoals het nummer 'Small Town Boy' van Bronski Beat uit 1983. Ik weet nog goed hoe ik toen met mijn hebben en houden in een oude Opel Kadet naar Eindhoven reed met op mijn autoradio 'Small Town Boy'. Een meer toepasselijker nummer was niet mogelijk. Ik leefde die tekst op dat moment.)

Marc Almond heeft me sinds die tijd niet meer los gelaten. De eerste jaren met Dave Ball in Soft Cell, daarna Marc en de Mamba's en nu, al sinds jaren, Marc Almond solo. Het is dan ook geen wonder dat ik zo wat bijna alles heb wat er sinds 1981 is uitgekomen aan platen en CD's. Nu was Soft Cell fan nog heel acceptabel, maar over zijn solo werk zijn de meningen nogal verdeeld. Hij werd genoemd de Perverse Prins van de popmuziek, de Judy Garland van de vuilnishoop, de Jim Reeves van de 'bedsit'generatie, de post punk Cliff Richard, de Acid House Aznavour, de eerste mannelijke diva en de allerlaatste ster of 'The kitchen sink drama-queen'. Meer dan eens deden huisgenoten dan ook hun beklag over die 'afschuwelijk kitsch muziek'. Ik geef toe, je moet ervan houden, maar als je er van houdt is het heeeeerlijk.

Nu, 18 jaar later, is zijn nieuwe CD, 'Open All Night' uit. En Marc Almondhater of -liefhebber, het is ontegenzeggelijk een van zijn mooiste! Veeleer trip hop dan kitsch. Luister zelf maar. Op 3 april gaf Marc Almond een interview in Boyz waarvan je een gedeelte ziet afgedrukt. Verder ook de tekst van Tainted Love, een foto van Marc uit 1981 en een strip gebaseerd op het nummer Bedsitter dat ook terug te vinden is op de LP Non-Stop Erotic Cabaret. Als fan kon ik het niet laten om ook Marc nog snel wat ruimte te gunnen in 'de Pats' voordat het niet meer kan. Tenslotte is de PATS een queer-FAN-zine, toch?

Oscar.

SOFT CELL

A FLEXIPOP non-stop musical cartoon. Starring spunky little sex dwarf, MARC ALMOND and pop's answer to Len Fairclough, ultra mega-hunk DAVE BALL.

BEDSITTER by Soft Cell

Sunday morning going slow, I'm talking to the radio. Clothes and records on the floor, memories of the night before. Out in Clubland having fun, now I'm hiding from the sun, waiting for a visitor, but no-one knows I'm here for sure.

FROM SOFT CELL TO HARDCORE PERVERT AND DRUG ABUSER, MARC ALMOND HAS TOUCHED BOTTOMS AND LIVED TO TELL THE TALE. HE TOLD IT ALL

Marc Almond likes watching *Coronation Street*. He pads around his flat barefoot in a dressing gown stolen from an exclusive London hotel and coughs phlegm into a glass. His new apartment is a little like a hotel, because he's not had time as yet to give it a touch of his personality. Though he used to love collecting kitsch and trash, he's now opted for something more tasteful. There are lots of plants in gorgeous little earthenware pots. He shares his bed with a cuddly leopard and tiger.

This is how Marc Almond says people should imagine him when they call him an icon. Yet 1999 is the year he's back to remind people of his status, iconic or otherwise. Eighteen years on from the release of *'Tainted Love'*, and after several incarnations, he now has a new album to promote, as well as an autobiography and a book of lyrics, verse and observations about the night-world and nightlife entitled *'Beautiful Twisted Night'*. Later this year, he's even returning to his roots by recording a new Soft Cell album with Dave Ball.

Today, Marc Almond is sitting in the photography studio sipping from a mug of tea for which he brought his own tea bags (he says he's like the Jack Nicholson character in *As Good As It Gets*, though he didn't insist on colour swatches to measure the strength of the brew). He's a fragile-looking guy with a history of a stutter who has come through the school of hard kickings. When he first appeared on *Top Of The Pops* with *'Tainted Love'* people would shout, 'Almond, queer, cunt!' at him. He'd turn around and say, 'Almond, millionaire, queer, cunt, actually.' Essentially, he's a survivor, though the beginning of the 90's was so dark it made a backroom look like the Saatchi Gallery.

'I did reach a rock bottom in my life,' he says. 'When you find that you're the entertainment and the floor show in various salubrious clubs around town, that you have drug dealers lying all over your floor, or that you're waking up with people and you don't know who the hell they are, then you realise something's going horribly wrong.'

'I became reclusive, paranoid, I lost all my friends, I couldn't talk to people, I attempted suicide and all kinds of things. But I'm out of that period now. I can look back, and I can even laugh about it.'

Occasionally, he admits he shocked even himself, but won't spill the beans for fear of tabloid intervention. He doesn't mind telling me however that he spent up to £250,000 on drugs and that his friends had to crowbar him into rehab. After some initial resentment, he got to a place where he could write his autobiography with a positive ending. He laughs, 'Yes, I was Judy Garland.'

And, let's face it, there's always been a drama queen living in Marc Almond, but he never wishes he'd been born a girl.

'No, I never wanted to be a girl. I sometimes like to explore the feminine side, but I've always been a very masculine person. I don't think I'd really like to go through the things women go through.'

But don't you think people have always thought of you as some little poof?

'Well, yeah, I suppose so,' he says. 'I had that at school, but it was a process of learning how to survive. People have this image of me as some effeminate, fey, mincing, soft person, and it's easy for homophobic people to put you in that category and present you as some caricature. But I've been through enough things in my life, and I'm a lot stronger than that. People have found to their cost I'm not a person to be messed with.'

When Marc Almond first appeared along side Dave Ball as Soft Cell in 1981, it was, he says, one of his happiest times, even though at the same time he was getting it in the head for being so (homo) sexual.

'I broke down some barriers and took the flack for just being me. I outraged people and that was something I quite liked to do from being a punk in the late 70s. After me came [Boy] George, Holly [Johnson] and Pete Burns. People were gradually warming to seeing more outrageous gay figures, but I crossed terrible homophobia. The British public are always ready to accept homosexuality as long as it's asexual, but when somebody presents a darker threatening side of gay sexuality, they think, "Quick, lock up your sons, here's the drug-taking pervert!"'

And erm, they were right. To an extent. Although his fans cut across all sectors of society, his status as 'dark Marc, pervy prince of pop' has meant he's wound up courting the kind of fans who'd like to eat him for breakfast. The eat him again when they've passed him out the other end.

'My fan mail has been very, very dirty,' he says. 'I actually have an album at home with two pages dedicated to photos fans have sent me. People have sent me erections, pictures of them fucking each other, all sorts. There was one fan who wanted to drill holes in my body and fill them with strawberry jam and suck it out with a straw. That was kind of bizarre. But I think it's always good to never fuck the fans.'

Ever gone there?

'I've made the mistake a couple of times. Apart from the fact that they're going to go and tell everybody what you did and how big your dick was, I think it's betraying a trust, stepping over a boundary. I read a quote from somebody recently who said it's like dipping your hands into the till. I did it in the early days, but I wouldn't do it now.'

You'll have to wait and see whether these episodes appear in his autobiography. He re-read it recently and there wasn't enough sex, so he had to go back and put some in, but it's no kiss 'n' tell ('I've kept some things back for myself. It's always important to do that,' he says). Although he might not have bared his soul in his book, he's more than willing to open up his sex life to the scrutiny of Boyz readers today as we launch into standard fare...

Are you a top or a bottom?
'A top, definitely.'

When was the last orgy you went to?

'I think it's a long time ago,' he laughs. 'Erm... probably around the beginning of the 90s. With things like that, there's always those who end up making the tea and I'm sure it's usually me.'

Come on

'No, I'm joking.'

Ever slept with anyone famous?

'No, I never sleep with famous people. They bore me. I'm very much a person who likes ordinary people. Witch an edge. The people I've had relationships or love affairs with have always been rough diamonds.'

How many people have you slept with?

He laughs. 'How many pages have you got? It's hard to say. You're going back since the age of 11 for me. I would dread to think... But now I'm not really interested in something more passionate, meaningful, emotional. As the years have gone on, I've found my favourite sexual act is actually kissing.'

MARC and his MATES

OVER THE YEARS, HE'S DUETTED WITH THE BEST

JIMMY SOMMERVILLE 'I have a great admiration for jimmy. Of any gay artist, he really was one who said what he believed in. He didn't depict himself as a made-up transsexual or behind a weird image. He broke down barriers and made a difference. I think it's a shame he's not revered more by the gay press or community.'

GENE PITNEY 'A lovely guy. He used to sing '24 Hours From Tulsa' when I was a little kid watching Ready Steady Go! It was a great thrill to work with him, especially doing the video for 'Something's Got A Hold Of My Heart' in Vegas.'

SIOUXSIE SIOUX 'We met over a cock ring in a sex and leather shop on the King's Road in 1981. Siouxsie's always been someone I've admired and she's been a good friend as well. I was pleased to do a song with her on my new album after all these years. It's been one of the most requested duets that I've done.'

NICK CAVE 'Nick's kind of a brother in some ways. We hung out a lot together at the beginning of the 80s, though we lost touch over recent times. He sent me a book of his poems signed 'to a forgotten friend' which made me feel very guilty. I'll always have a fond admiration for him.'

NICO 'It was wonderful to work with a legend like Nico, someone I've revered and admired. She had a troubled life and suffered from addiction and she could be difficult and resentful in a way that addicts can be, but I loved working with her.'

DAVE BALL (FROM SOFT CELL) 'Dave is the best person I've ever worked with. He's the perfect musical partner for me. Over the years, the songs I wrote with Dave have been classics, and it's always been that simple blend of my vocals and his synthesiser dance style that has had such a unique style. I'm so glad to be able to work with him again on the new Soft Cell album.'

PATSA GENDA

5 juni	Queercaf� De Rel , 22.00-04.00 uur, Hertogstraat 2, Eindhoven
6 juni	Queercaf� Christina's natte droom , 15.00-20.00 in De Kasbah, Amstelveenseweg 134, Amsterdam (<i>elke zondagmiddag, niet in juli en augustus</i>)
7 juni	Woman Only Night , 22.00-02.00 uur, Vrankrijk, Spuistraat te Amsterdam
9 juni	Safer Sex & Culture, Strange Fruit the Real , 20.30-23.30 uur, Rozenstraat 14, Amsterdam
15 juni	Strange Fruit avond , 21.00 uur, Rozenstraat 14, Amsterdam
16 juni	Internationale Vluchtelingen Dag
25 juni	Swingit, potten en flikkeravond , 22.00 uur, Putstraat 22, Sittard
26 juni	Roze Zaterdag, Internationale Potten en Flikkerdag in Arnhem
28 juni	Queer Night in Vrankrijk, Spuistraat te Amsterdam
5 juli	Woman Only Night , 22.00-02.00 uur, Vrankrijk, Spuistraat te A'dam
26 juli	Queer Night in Vrankrijk, Spuistraat te Amsterdam
30 juli	Swingit, potten en flikkeravond , 22.00 uur, Putstraat 22, Sittard
2 aug.	Woman Only Night , 22.00-02.00 uur, Vrankrijk, Spuistraat te A'dam
27 aug.	Swingit, potten en flikkeravond , 22.00 uur, Putstraat 22, Sittard
30 aug.	Queer Night in Vrankrijk, Spuistraat te Amsterdam

READ OUR LIPS!

WE DEMAND CHOICE!